

KİLİSEDE GÜNAH

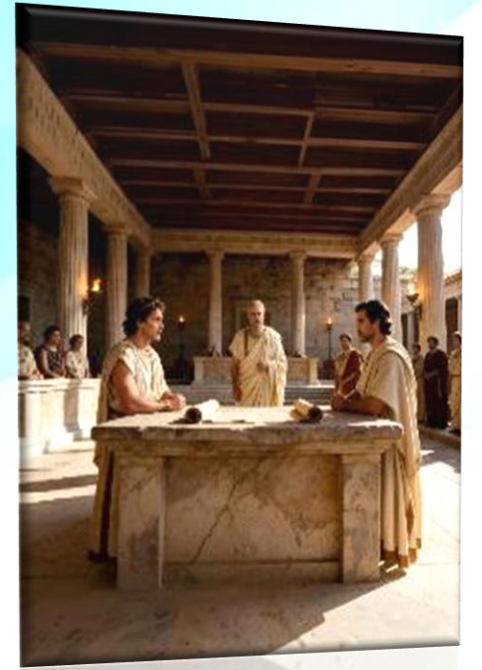
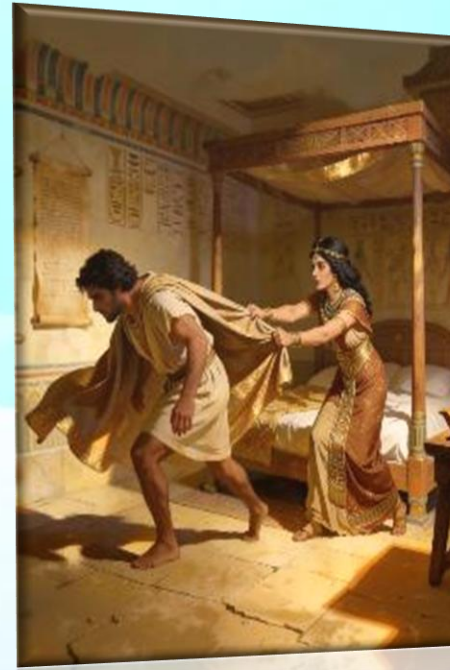
“Bedenlerinizin, içinizde bulunan ve Tanrı’dan aldığınız Kutsal Ruh’un tapınağı olduğunu bilmiyor musunuz? Siz kendinize ait değilsiniz; bir bedel karşılığında satın alındınız. Öyleyse bedenlerinizle Tanrı’yı yüceltin”

(1 Korintliler 6:19, 20, NIV)

Pavlus, 1. Korintliler mektubunun beşinci ila yedinci bölümlerini, esas olarak Korint kilisesinde derin kökler salmış bir günahı ortadan kaldırmaya çalışarak geçirir: cinsel ahlaksızlık.

Bu özel günah, kardeşlerin kendi aralarında işledikleri ve sivil mahkemelere taşınan hakaretler ve dolandırıcılık gibi diğer günahlarla daha da ağırlaşmıştı.

Açık ve doğrudan bir dil kullanan Pavlus, sadece günahı işaret etmekle kalmaz, aynı zamanda bununla başa çıkmak ve tekrar bu günaha düşmemek için çözümler de önerir.

Kilisedeki günah

Rıza ile işlenen günah

Günahın ortadan kaldırılması

İç sorunlarla başa çıkma

Kilisede günahı nasıl kaçınılır

Kutsal Ruh'un tapınakları

Yasal cinsellik

KİLİSEDE GÜNAH

KABUL EDİLEN GÜNAH

“Ve siz bununla gurur duyuyorsunuz! Aslında yas tutmalı ve bunu yapan kişiyi cemaatinizden uzaklaştırmalıydınız, değil mi?” (1 Korintliler 5:2 NIV)

Korint kilisesinde “aranızda, putperestlerin bile hoş görmeyeceği türden bir cinsel ahlaksızlık vardı” (1 Korintliler 5:1 NIV).

Kilise içinde ensest ilişkisinin varlığı çok ciddi bir meseleydi. Ancak durum daha da kötüleşmişti; çünkü üyeler arasında tiksinti uyandırmak yerine, bu günahı hoş görmekten gurur duyuyorlardı (1 Korintliler 5:2 NIV).

Kilise esas olarak Yahudi olmayanlardan oluşuyordu. Kendi vicdanları onlara ensestin hoş görülmemesi gerektiğini söylüyordu. Üstelik Kutsal Yazılar hakkındaki bilgileri de bu düşünceyi pekiştiriyordu (Lev. 18:8).

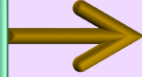
Eğer bu ilişkinin günah olduğunu açıkça biliyorlarsa... neden bununla gurur duyuyorlardı (1 Korintliler 5:6)? İlgili ailenin kilisede etkisi mi vardı? Günahkârlara hoşgörülü bir kilise olduklarını mı övünüyorlardı? ...?

GÜNAHIN YOK EDİLMESİ

“Tanrı dışarıdakileri yargılayacaktır. Kötü kişiyi aranızdan kovun.” (1 Korintliler 5:13)

Ensest vakası zaten “herkesin malumu” idi (1 Korintliler 5:1 NIV), bu nedenle kilisenin itibarının zedelenmesini önlemek için acil önlemler alınması gerekiyordu. Hangi önlemler alınmalıydı?

Kişinin suçluluğunu belirleyen ya da belirlemeyen bir karar vermek (1 Kor. 5:3)

Günahkâr, günahından vazgeçmek istemediği ve kilisenin bir üyesi olarak kabul edilmeyi ısrarla sürdürdüğü sürece, onunla ilişki kurmayın, hatta onunla yemek bile yemeyin (1 Korintliler 5:11)

Günahkarı kiliseden kovmak ve onu “Şeytan’a” teslim etmek; zira bu günahı besleyerek, kendi iradesiyle Şeytan’ın boyunduruğu altına girmeyi seçmiştir (1 Korintliler 5:2b, 5a, 13b)

Kilise disiplini (günahın ciddiyeti ne olursa olsun) her zaman kurtarıcı bir amaca hizmet etmelidir. Kişinin hatası, onun bunu fark edebilmesi, tövbe edebilmesi ve “Rab İsa’nın gününde kurtulabilmesi” için açıkça ortaya konmalıdır (1 Korintliler 5:5).

İÇ SORUNLARLA BAŞA ÇIKMA

"Aranızda biriyle anlaşmazlık yaşayan varsa, bunu Rab'bin halkı yerine, tanrısızların önüne götürmeye cesaret edebilir misiniz?" (1 Korintliler 6:1 NIV)

Pavlus, kilise içindeki günahların nasıl çözüleceğini açıkladıktan sonra, doğru kurallara uymadıkları ve inananlar arasındaki anlaşmazlıkları dünyevi mahkemelere bıraktıkları için onları azarlar (1 Korintliler 6:1-6). Ancak Pavlus daha da ileri gider ve sorunun köküne saldırır.

➔ Öncelikle, kilise üyeleri arasında anlaşmazlık olmamalıdır (1 Korintliler 6:7a) ve elbette üyeler, başka bir üyeye haksızlık etmemeli veya onu dolandırmamalıdır (1 Korintliler 6:8).

➔ İkincisi, kardeşler, kendilerine yapılan haksızlığı bağışlamaya istekli olmalıdır (1 Kor. 6:7b).

➔ Üçüncüsü, üyeler arasında bir anlaşma sağlanamazsa, kilise aralarında yargılama yapmalı ya da arabuluculuk etmelidir (1 Kor. 6:2).

Suç meselesi olmadığı sürece (Romalılar 13:1-5), kilise içi sorunlar kilise içinde çözülmelidir.

“Karanlığa ve ruhsal zayıflığa yol açan, ilk sevgimizi söndüren özel kusurlarımızı ve günahlarımızı bilmek bizim görevimizdir. Acaba dünyevilik mi? Bencillik mi? Kendine saygı sevgisi mi? Birinci olma çabası mı? Yoksa yoğun bir şekilde etki gösteren şehvet günahı mı? Tanrı’nın lütfunu şehvete dönüştüren Nikolaitlerin günahı mı? Büyük ışığı, fırsatları ve ayrıcalıkları kötüye kullanmak ve suistimal etmek, yaşam ve karakter tutarsız ve ahlaksızken bilgelik ve dini bilgiye sahip olduğunu övünerek iddia etmek mi? Güçlenip her şeyi ele geçirecek hale gelene kadar şımartılan ve beslenen her ne ise, onu yenmek için kararlı çabalar gösterin, aksi takdirde kaybolursunuz.”

EGW (Güç Alacaksınız, 18 Aralık)

KİLİSEDE GÜNAHTAN NASIL

KUTSAL RUH'UN TAPINAKLARI

"Bedenlerinizin, içinizde bulunan ve Tanrı'dan aldığınız Kutsal Ruh'un tapınakları olduğunu bilmiyor musunuz? Siz kendinize ait değilsiniz"
(1 Korintliler 6:19)

Davalar konusunu ele aldıktan sonra Pavlus ana konuya geri döner: kilise içindeki cinsel ahlaksızlık. Bu neden vardı?

Hıristiyanlar kutsallığa çağırılmıştır (1 Korintliler 6:11) ve bu, tüm günahları dışlamalıdır. Ancak bazıları, günahlarının zaten bağışlandığını öne sürerek bedenleriyle istedikleri her şeyi yapabileceklerini iddia ettiler. Bu nedenle Pavlus, "bedenin cinsel ahlaksızlık için yaratılmadığını" açıkça belirtir (1 Korintliler 6:12-13).

Onun argümanı şudur: bedenlerimiz Mesih'in uzuvlarıdır. Mesih'in bir uzvunu alıp onu bir fahişeye ya da zina eden bir kadınla birleştiremeyiz (1 Korintliler 6:15-18).

Sonunda bu, bizi çok önemli bir konu üzerinde düşünmeye yönlendirir: bedenlerimiz Kutsal Ruh'un tapınaklarıdır ve bu nedenle bizim mülkümüz değil, Tanrı'ya aittir (1 Kor. 6:19). Tanrı bizi Oğlu'nun değerli kanıyla satın aldı; bu nedenle hem bedenimizle hem de ruhumuzla Tanrı'yı yüceltmeliyiz (1 Kor. 6:20).

YASAL CİNSELLİK

"Ancak yaygın cinsel ahlaksızlık nedeniyle, her erkeğin kendi karısı, her kadının da kendi kocası olmalıdır." (1 Korintliler 7:2 NIV)

Pavlus, Korint kilisesi tarafından gündeme getirilen bazı soruları yanıtlayarak, cinsel ahlaksızlıktan nasıl kaçınabileceğimizi anlamamıza yardımcı olur (1 Korintliler 7:1).

Temel olarak: evli kişiler eşleriyle meşru cinsel ilişkiden yararlanmalıdır; bekar kişiler ise kimseyle cinsel ilişkiye girmemelidir.

Eşler, karşı tarafı olası bir zina eylemine teşvik etmemek için cinsel ilişkiyi reddetmemelidir (1 Korintliler 7:3-5).

İffet armağanına sahip bekârlar, ailevi sorumlulukların getirdiği kısıtlamalar olmadan Tanrı'ya hizmet etme fırsatlarından daha iyi yararlanabilirler (1 Korintliler 7:6-8, 32-34).

İffet armağanına sahip olmayan bekârlar, ayartılmaktan kaçınmak için evlenmeye çalışmalıdır (1 Korintliler 7:9).

“Yoldan sapanlar için yapılan çabalarda, her göz Mesih’e yönelsin. [...] Yoldan sapanlara Kurtarıcı’nın bağışlayıcı merhametinden bahsetsinler. Günahkârları tövbe etmeye ve bağışlayabilecek O’na iman etmeye teşvik etsinler. [...]

Günahkarın tövbesi, kilise tarafından şükran dolu yüreklerle kabul edilsin. Tövbe eden kişi, inançsızlığın karanlığından iman ve doğruluğun ışığına yönlendirilmiş olsun. Titreyen eli, İsa’nın sevgi dolu eline teslim edilsin. Böyle bir bağışlama, gökte onaylanır.